

„ÉN VAGYOK
AZ UT, AZ IGAZ-
SÁG ÉS AZ ÉLET.”

„SENKI NEM
MEHET AZ ATYÁ-
HOZ, HANEM ÉN
ÁLTALAM.”

EVANGÉLIUM HIRNÖKE

THE GOSPEL MESSENGER

AZ AMERIKAI MAGYAR BAPTISTÁK HIVATALOS KÖZLÖNYE

PUBLISHED MONTHLY BY THE HUNGARIAN BAPTIST ASSOCIATION

Kéziratok, reklamációk a szerkesztőséghez intézendők. — Editor's office: 8005 Holton Ave. ~~Cleveland~~ O.

AZ IRGALMASSÁG.

Ugy éjfél tájban volt. Az apa csendben ült, egyetlen leányának beteg ágya mellett és várva azon pillanatot, melyben az ő gyermeke ő tőle elvételik. Mint tapasztalt orvos tudta, hogy csak néhány óra kérdése az egész. Ő a beteg kimerült karját saját kezében tartá és időről-időre lehüté a forró homlokot. De a ház csengettyűje villám gyorsan meglesz rángatva. Az éles hang behat egészen a háló szobába. Az orvos megrettenve, halkan kérde a ház vezetőnőt: „Bertha, mi van?”

„Egy munkás ember volt itt és kérte: hogy nézné meg az ő nejét ki a beteg ágyban fekszik. De én egy másik orvoshoz küldtem, mivel Ön, saját gyermekének halálos ágya mellől el nem mehet! „A szegény népek örömmel jöttek ő hozzá, mivel ők abban biztosak voltak, hogy egy barátságos pillantást és egy részvételtjes szívet találának. Ő helyben hagyólag bólintott és köszönve a ház vezetőnőnek, majd visszatért az ő gyermekéhez.

Homlokát tenyerébe támasztva, az elmúlt időkre gondolt. Az első szeretetnek órája lépett az ő szeme elé, amikor Annát, kinek

hason mássa, most ő előtte a halálal küzd, először találta, a rövid évi tiszta boldogság az ő oldala mellett, a melyben ő neki mindene, mindene volt. Majd aztán a mély fájdalomnak napjai, midőn a hü hitves társ felett a sir bezáratott és ő neki egyedül, csak a gyermek maradt szent emlékül. De most ez is mamáját követi. Az egyedül levő, fáradt férfi a könnyeit nem képes tovább visszatartani. Ugy elfutnak percek-percek után. Csak a fali óra halk ketyegése hallható. A beteg, az ágyban önkivüli állapotban fekszik. Az ajtó azonban még egyszer olyan zajjal lett felnyitva, hogy a beteg fel ébredt. „Apa, menj, egy betegnek szüksége van rád!” mondta ő alig hallhatóan, de szeretetteljes pillantással. Bertha lépett be: „Az előbbi ember újból itt van. Ő más orvost most nem kaphat. A nő, öt gyermeknek az anyja és ha gyorsan segítyt nem kap, neki meg kell halni.” „Apa, kérlek menj!”

Az orvos némán csókolja meg gyermekét, még egyszer megszorítja a kezét és a szobát elhagyja.

Amint néhány óra múltán visszasza tért, az ő leánya már elköltözött.

Fordította; Fábíán.

A SZERETET HATALMA.

A Krisztusnak ama szerelme szorongat minket. — (II. Kor. 5: 14.)

Dr. Bedecker beszéli, hogy Oroszországban járta alkalmával találkozott egy nővel, ki a börtönökben igazán hőses munkát végzett a célból, hogy a nagy gonoszokat Istenhez térítse.

Ilyenhősies munkája a következő:

Volt ott becsukva börtönben egy hétszeres rablógyilkos, kihez bárki közeledett, bármily szeretetteljes szóval, ő azt átkozta, káromolta, s a mennyire megláncolt karjai értek, annyira a vele beszélő felé nyult, hogy azt megragadja s megkínózza.

Ezt látogatta meg ezen előkelő nő, a ki Isten iránti hálából a rabok gondozására szentelte életét.

Ennek a nőnek volt egy fivére, kit azonban a rablók megtámadtak és megöltek.

E nővel ép úgy bánt a gyilkos rab, mint a többi látogatóival. — Szép szavaira nem hajlott semmit, hanem ezt is átkozta, szidta. Jó, azt mondta a nő, ha szavaim nem hatnak rád, majd tetteimmel próbálak megnyerni az Úrnak. Hozzáátok be — mondá — az

ágyamat e zárkába, itt fogok lenni éjjel és nappal e zárkában.

De grófnő — mondották — mert hisz az volt — mit gondolsz?

Nem gondolok semmit — monda — csak hozzátok be. Behozták és ő elkezdte ott azt a rabot kiszolgálni szeretettel. Ha viz kellett neki, azt adott, ha mosdat kellett neki, azt adott, (ha mosdatni kellett, megmosdatta, és ha nem akarta az ígét hallani, imádkozott.

Ily imádkozása néha dühbe hozta a rabot, de a nő folytatta.

Hogy hívjak téged, kérde a rab a nőtől? Én N. N. grófnő vagyok — mondá.

A rab összereszt a név hallatára s mondá, ha tudnád te, hogy én ki vagyok, s hogy én öltem meg a tékedes fivéredet, majd nem szeretnél így. Oh igen — mondá a nő — akkor is, úgy is szeretlek s örvendek, hogy irántad mutathatok szeretetet, ki oly durva voltál az én fivérem iránt, és tovább is szeretettel ápolta s gondozta a nő mindaddig, míg az akasztófára vitték. Kivégzése előtt azonban bizonyosságot tett róla, hogy a grófnő szeretete őt meg mentette az örök életnek, mert ő hisz az Ur Jézus Krisztus vérenek tisztító erejében és hiszi, hogy éretteis omlott az a drága vér.

Íme a szeretet hatalma, nem mesében, de igaz történetben.

Ennél a szeretetnél még csak egy volt nagyobb, az a szeretet, mellyel az Ur Jézus viseltetett az ember iránt akkor, mikor oly közelre jött, hogy a durva ember őt leköphette, megverhette, megölte... Hogy így az ő szenvedése, halála sokaknak használjon. Édes atyámfiai, misszionárius társaim, lelkeket megnyerni akaró társaim, nekünk is ily szeretettel kell viseltetnünk az emberek iránt, ha őket meg akarjuk nyerni az örök életre. A Krisztus szeretetének kell szorongani, hajtani minket az elveszett lélek megkeresésére s az Urhoz való hazahozatalára, mert szeretet nélkül nincs missziói munka s nincs azon áldás, eredmény... lelkek megtérése, újjászületése.

A JÁTEKOS MEGTÉRÉSE.

—o—

N. ur nagyon szerette a poharat, a kártyát, játékot és több efélét; mindezek annyira szenvedélyévé váltak, hogy nemcsak órákat, napokat, hanem egész éjszakákat töltöttek el a bűnfészekben, ahol keserves keresményét elpazarolta. Ki színylette meg ezt a könnyelmű távollétet és pénzhányt, azt könnyen eltalálhatja az olvasó. Fájdalom, többször kellett már tapasztalnunk, hogy az ily esetekben csaknem mindenütt, ahova tekintettünk, tápszerhiány és ruhátlanság, sőt még ezek folytán bekövetkezett betegségek sorvasztó gondokat okoztak.

N. szegény felesége, ki ezen szomorú körülmények között legtöbbet szenvedett, nagyon szerette Jézust, férjéért pedig már hosszabb idő óta szívből imádkozott. Türelmesen várta, hogy Isten közbe fog lépni, férje játék és ivás szenvedélyének végét fog vetni, imáit érte meg fogja hallgatni; de ehelyett mintha a menny mindinkább borultabb, a napok szomorubbak és a nyomor egyre-másra nekedett volna részére. Oh! Hányszor maradt fönn éjfél és könyörgött segélyért az Urhoz; a hazatérőt pedig szeretettel kérlelé, hagyjon fel már az ivással és játékkal! De minden kísérlete balsikerrel járt.

Ámde "mennél nagyobb a veszély, annál közelebb a segély". Egy bizonyos napon ez a csaknem kétségbeesett nő egy prédikációt hallott a komoly, kitartó és hívő imáról. Szentírás és tapasztalat eléggé tanuskodnak arról, hogy ilyen imák megletek és meglesznek hallgatva. Így ismét újremény tölté el keblét és menynei világosság derité föl szomorú napjait. Bizalmas hittel imádkozott tovább; hiszen az Urnak szolgálja oly nyomatékosan hangsúlyozá: "alkalmas órában jó meg az alkalmas segély", így az én férjemnek is meg kell szabadulnia az ivástól és minden bűnétől; Jézusé lesz ő is.

Künn minden csendes és sötét, a házban minden elhagyott és

üres. Egyszerre egy benső hang ezt sugallja neki: "Imádkozz, imádkozz, imádkozz!" Ő enged a szellem sugallatának, leborul és küzd az Istennel imájával férje megmentéseért. Imájához zokogás, a zokogáshoz pedig buzgó esdeklés járul: "Uram, szabadítsd meg férjemet, mentsd meg őt, mentsd meg őt most!"

A játékosnak alig volt még valaha olyan szerencséje, mint épp ekkor. A pénz egyre jobban halmozódott előtte, a kívánság: még tovább játszani egyre fokozódott benne, a pénzsomj: még többet nyerni, egyre nagyobbodott benne. Ámde egyszerre: "megállj!" A Mindenható szól: "Eddig és ne tovább!" Hirtelen félelem szállja meg, remeg minden izületében. A kártya és pénz vádlókként lépnek fel ellene.

Az imák meghallgatója felelt az asszony forró könyörgésére. A játékos hirtelen felkel ülőhelyéről, mindent ott hágy, itt nem maradhat tovább és fennhangon szól: "Soha többé nem fogok játszani!" Sietve hagyá el romlása helyét, félelemmel eltelve futott a sötét éjszakában haza felé. Itt megérkezve hangokat hall, melyekből mind járt felismeré felesége szavát. Halkan közelebb lépve, látja és hallja, hogy az térdreborulva, maga körül mindent elfelejtve imádkozik és esedezik Istenhez az ő megmentéseért. Egy láthatatlan kéz őt is térdre voná felesége mellé — s peregnék a bánatkönyvek szemeiből. "Oh Isten! Te meghallgatsz az imát." "Alkalmatos időben érkezik az alkalmas segély." "... igen hasznos az igaznak buzgóságos könyörgése." (Jak. 5. 16.)

Kedves olvasóm! Ha te már boldoggá lettél és az Ur vére már megtisztított minden bűneidtől, de vannak még megtéretlen családtagjaid, ha azok még oly mélyre sülyedtek is, indítsd téged ez a példa hittel és kitartóan tovább esedezni érettök. El fog részedre is érkezni ama pillanat, mikor te is bántakönyvekkel az Ur elé járulsz s Jézus által megmentetnek.

NEMZETGYÜLÉS.

Az A. M. Szövetség egy "nemzet gyűlésre" hívta össze a magyarságot. Ezen meghívás alapján több helyről intéztek szerkesztőségünkhöz kérdéseket, s hogy ezen kérdezősködésekre kellő felvilágosítással szolgálhassunk, felkértem Tóth Sándor clevelandi ev. ref. lelkész urat, mint a mozgalom egyik lelkes vezetőjét, hogy lapunk olvasói részére egy cikket írjon. Az alábbiakban közöljük nevezett lelkész ur érdekes sorait.

Nagyhete készül az amerikai magyarságnak a-reánk következő napokban. 18-án vasárnap lesz a clevelandi nemzetgyűlés, a melyet az Amerikai Magyar Szövetség legutóbbi konvenciója hívott össze. Ennek a nemzetgyűlésnek kettős nagy célja van. Az egyik, hogy megvitassa az összes módokat, a melyekkel az amerikai magyarság részben most, részben a háboru után azonnal segítségére lehet az édes hazának. A segítség sokkal eredményesebb lehet, ha az egész amerikai magyarság egyöntetűleg jár el annak kivitelében. A másik nagy célja a nemzetgyűlésnek, hogy a mi eddig még soha sem sikerült: végre most, a mikor halálos veszedelem fenyegeti a magyar fajt: egyesítsük az amerikai magyarságot, politikai, felekezeti vagy bármi más különbségekre való tekintet nélkül. Egyesítsük pedig egy olyan hatalmas testületbe, az újjá szervezendő Amerikai Magyar Szövetségbe, a melynek tegyük céljává és tartalmává mindazokat a célokat, a melynek az amerikai magyarságot érdeklik és teljesítik. Be kell rendezkednünk a várható nagy átalakulásokra, melyek föltétlenül be fognak következni, miheyst a háboru vége lesz és pedig be kell rendezkednünk mind a két eshetőségre: úgy a visszavándorlás, mint a még jobban megnövekedő bevándorlás esetére és azoknak reánk váró irányítására. Fel kell készülnünk végre azoknak a nagy nemzeti

feladatoknak a megoldására, a melyeknek elmulasztása esetén egészen bizonyosan felettébb gyorsan és örökre beolvad az amerikai magyarság is ez idegen nemzetek áradatába. Kulturális, társadalmi, politikai és jótékonyági teendőink vannak, melyeket csakis szervezett és egyesített erővel tudunk elvégezni. Óriási gazdasági feladatok várokoznak reánk; népünk hiába várta harminc évig, hogy valaki más munkához juttassa, a gyári és bányai durva munkákon kívül; magunknak kell magunkról gondoskodnunk és odaallítani ezt a mi népünket, a hol legtöbbet kereshet: a földbe és annak mivélésébe. Munkaalkalmak nekünk hiába nyíltak eddig: nem voltak szerveink, melyek a munkászekek kicseréléséről gondoskodni tudtak volna. Az amerikai közvélemény eddig még nem ismert el bennünket számbavehető tényezőnek; magunk voltunk okai, mert semmi jelét sem adtunk annak, mint ha sulya volna az amerikai magyarságnak. Nem tartunk azokkal, a kik állandóan és önző érdekekből tulbecsülik az amerikai magyarság népességi számát és már milliókat emlegetnek; de egészen bizonyos, hogy az a jó néhány százezer magyar, a ki itt él az Egyesült-Államokban, sokkal nagyobb megbecsülést sőt tekintélyt élvezhetne, ha céltudatos, szervezett munkával építené ki intézményeit és közéletét, mint így, a mikor még csak egyetlenegy összetartó kapcsa sincsen egységüknek.

Ha semmi más célja nem volna a nemzetgyűlésnek, mint ez egységnek a megteremtése: akkor is minden erőnkkel rajta kellene lennünk, hogy ez a nemzetgyűlés minél teljesebben sikerüljön, és új s boldogabb korszakot nyisson az amerikai magyarság történetében.

Sokan vannak, a kik szeretnek jól tenni, de nem igen sietnek vele.

AZ IGAZSÁG HARANGJA.

Olaszország egyik régi városában, a király egy kis toronyba harangot helyeztetett el avégett, ha netalán valaki jogtalanságot szenvedne, az huzza azt meg, hogy a bíró jöjjön és igazságot szolgáltatson neki, ezért el is nevezték ezt a harangot, az igazság harangjának. Idővel a kötél alsó vége elrothadt és leszakadt, de hogy feljebb elérhessék, egy szőlővenyigét kötöttek rája. Egy napon arra kószált egy kiérdemesült ló, melyet gazdája az éhínségnek engedett át; ez bement a toronyba, Kereset ott valamit, amivel éhségét csillapíthatná; így elkezdett rágódni a kötél gyanánt szolgáló szőlővenyigén, miközben többször megkondult a harang. A bíró odament s látá ott a vén lovat, mindjárt tisztában volt a harangszó okával. Előhívatta a ló tulajdonosát és elrendelte, hogy ennek az állatnak, mely az igazságharangját megszólaltatta, most azonnal igazságot szolgáltatson! A tulajdonos kénytelen volt lovát hazavetni és etetni mindaddig, míg az meg nem szűnt élni.

Igy szólaltathatná meg sok elhagyott szülő az igazságharangját, kitől a fiaik elcsalták a vagyont, most öreg napjaikban kénytelenek koplalni; kéregetni, mert nem türik el utódai. Meghuzhatná sok szegény munkás is, kik hosszú ideig hajtottak hasznos munkaadóknak, de mert megöregedtek, elküldték őket a nyomorba, hogy mások könnyörüljenek rajtuk. Megszólalhatnák sok ártatlanul szenvedők is, kiket gonosz rágalmak, csalások és álnokságok döntöttek a veszedelembe. Nem kondulhatna meg kedves olvasóm elened is?

GYÖNGYSZEMEK.

Sokan teszik azt, a mi Istennek nem tetszik s amit Isten tesz, az meg nekik nem tetszik.

Az emberek egész nap mitsem törődnek Istennel, s azután megkérlik Őt, hogy az éjjel óvja meg őket.

EVANGÉLIUM HIRNÖKE

(The Gospel Messenger)

Az Amerikai Magyar Baptisták tulajdona

MEGJELENIK HAVONKINT EGYSZER.

ELŐFIZETESI ÁR:

Egész évre 80 cent.

Subscription 80 cents per year.

Előfizetési pénzek a szerkesztő nevére küldendők.

LEVÉL A HARCTÉRRŐL.

Fölvonulni.

“Adjátok meg a Császárnak, a mi a császáré; Istennek, ami Istené.” (Máté ev. 22. r. 21. v.)

Megható látvány volt annak idején, mikor felséges királyunk egyetlen parancsára hadba vonultak a fegyverfoghatók milliói a király és a haza védelmére.

Nemzetiségi vagy rangkülönbség nélkül, sietnek mindenfelől, hatrahagyván szülőket, gyermekeket vagy testvéreket, minden tetova nélkül siet mindenki rendeltetési helyére, a haza oltárára.

Vasutállomásokon nemzeti lobogókat lenget a szél. Sokadalomhoz hasonló a perron s amíg a távozók zöldágakkal diszitik a vasuti kocsikat, addig az itthonmaradók virággal hintik utjokat és zsebkendőlengetés közben mondanak Isten hozzád-ot.

A vonat indul, letűnik a láthatárról, miközben a kocsikban mindenki gondolatba merül, magába száll, majd egy-egy kérdés: “vajon hová megyünk?” Én egy sarokban huzódtam meg, magamban felsóhajtottam: Uram, Te tudod. Mély gondolatokba vagyok merülve s a sötétben magamhoz szorítom kedves bibliámat, a léleknek drága fegyverét. Lélekben még egyszer visszaszállok kedveseimhez, még egyszer leborulok a gyülekezetben, még egyszer elolvasom a szószekeken: “Ha ég s föld semmiségbe száll, Isten beszéde — mégis áll.” Szinte felzeng fülemben a szép karének: “Egy dicsteljes zászlót hordoz mindenki”, miközben előjön-

nek könnyeim és folytatom: — Csakhamar ott leszek mennybe fent.” — Oh mily édes szavak, a reménység gyógybalzsamcsöppjei.

Majd benső remegés fog el, talán már holnap Ő előtt állok? Oh miért nem voltam hüebb? Sokkal többet is tehettem volna, hogy állok meg előtte? De látom akerszen a Közbenjárót, kedves arcáról ragyog a vigasz: “Elég néked az én kegyelmem”.

Reggelre berobog vonatunk egy nagy állomásba. Iszonyu tolongás; jönnek társaink mindenfelől. Kihajolok a védvason, végig fut tekintetem a bucsuzókon. — Megható! A tömegben egy fiatal katonatiszt is bucsuzik menyasszonyától, alig öt perce, hogy egybekeltek az állomás egyik termében. Minden távozó más-más utasításokat osztogat és a vonat indul. Micsoda készség, mindent elhagyva sietni a tettek mezejére.

Majd visszagondolok Krisztusunknak hívó szavaira, amint gyűjti katonáit zászlója alá, megadni: “Istennek, ami Istené”. Egyik feleséget vett, nem mehet. Másik földet vett, nem mehet. Harmadik el akarja előbb temetni halottját stb. Miért van ez? Miért kedves honfitársam?

Régi, poros bibliák, eldobott “Olvasd”-ok és más szép vallásos iratok, desokat fogtok szólani ellenünk.

Sokan, igyekeznének megadni Istennek is az ötlet illető részt (Zsolt. 50, 14.) ha még egyszer lehetne, de nincs halasztás, elhangzott: Fölvonulni! S már indulni is kell, marad a mező, a hogy van, úgy éri a leszámolás.

Legyetek nüek Jézus megváltotti, növeljék hitünket az utolsó időknek jelei. Imádkozzunk, hogy győzzön az igazság. Igyekezzünk mindannyian megadni “a császárnak, a mi a császáré, Istennek, a mi Istené”.

Maradj velem is Uram, állj mellettem, utolsó lehettemig. — Keblemre szorítom drága igédet, ez volt vigaszom oly sok baj között, velem viszem.

Csillagom volt munkám idején, Legyen balzsam a harc mezején.

B. H.

M. K.

NE LÉGY FÖLÖTTÉBB BIZALMAS.

—O—

Ne öntsd ki szívedet mindenki előtt, hanem dolgaiddat bölcs és Istenfélő emberekkel beszélj meg. Ne csatlakozz nagyon fiatal emberekhez és ismeretlenekhez. Ne hizelegj a gazdagnak és ne igyekezz mindenekfölött a hatalmasok közé. Hanem inkább társulj az alázatosakkal, a hívőkkel és tisztességes emberekkel. Beszéded tárgya az legyen, ami épüléstekre szolgál. Igyekezz összeköttetésbe lépni Istennel és ne vegyülj nagyon az emberek közé. Mindenki iránt szeretetteljesek legyünk, de bizalmunkra ne érdemesítsünk mindenkit.

—O—

A HIT MEGKÖNNYITI A TERHET.

Egy uri ember nagyon sokszor élesen kigunyolta egyik barátját azért, hogy ez hívő lett és egész nyíltan bevallotta hitét az emberek előtt.

Nem régiben nehéz megpróbáltatás alá került a hívő ember, nyomasztó viszonyai mellé elvesztette nejét és sok gyermekkel maradt hátra.

Midőn ismét találkozott gyönyörű barátjával, ez komolyan így szólt hozzá:

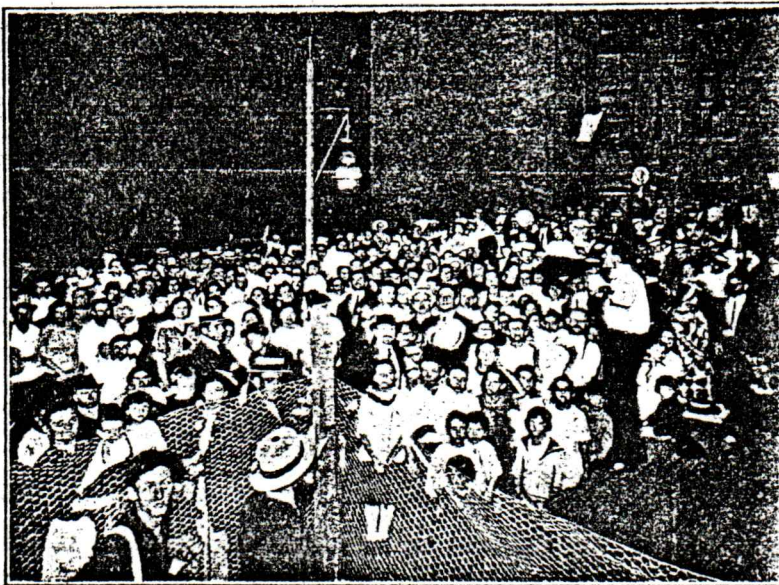
“Barátom, én nagyon sokszor kicsufoltalak hitedért, de most azt mondom, hogy helyesen cselekedtél, mert csak akinek hite van, tudja könnyen elviselni a csapásokat.

Anyai szeretet egész haláláig!

—O—

Az 1896. év július 10-iki ferkheim tüznél egy tyukólba is bekapott a tűz, a melyben egy kotlós kicsiny csibével huzta meg magát. A tüzvész utáni reggelen az omiadék alatt megtalálták a kotlót a füsttől megfuladva, míg szárnyai alatt az összes csirkék sértetlenül és vigan ültek. Ezen eseményről eszünkbe juthatna az Ur Jézusnak eme szavai: “Jerusálem, Jerusálem mennyiszer akartam egybegyűjteni a te magzatidat, miképpen a tyuk az ő fiacskáit az ő szárnyai alá. (Luk. 13. r. 34. vers.)

Magvetés és aratás New Yorkban.

Elmenvén e széles világra, hirdessétek az evangéliomot minden teremtsnek. Márk 16:15

Ezen parancsot adá az Ur az ő tanítványainak és eme parancsot azok mindig örömmel teljesítették: Egyébként az Ur Jézus követőinek ez egy ismertető jele is.

Mivel általában ez emberek maguktól nem igen mennek el az imaházba az Isten igéjét hallgatni, azért kell nekünk közzéjük menni és hirdetni az evangéliomot az életnek beszédét.

Ezt tette a new yorki missio is az elmúlt nyáron nyolc héten át, még pedig olyan mértékben, a milyen széles körben még eddig nem tette. Minden este szóltuk az igét (a szombat esték kivételével) az "East side"-on egy dróttal bekerített helyen a 79-ik utcában.

A hely bérletet és a felmerült összes költségeket, a New York városi felekezet külömbség nélkül való evangélizáló bizottság fedezte. Azonban a bekerítési munkálatoknál a tagok és a vasárnapi iskolás fiuk segédkeztek: egy angol testvérünk pedig egy zongorát ajándékozott, melyet az Isteni tiszteletek alkalmával használtunk.

Vetítőgépet és a hozzá való

anyagot egyik angol gyülekezet kölcsönözött.

Mikor mindennel elkészültünk és az Isten tiszteletet megkezd-tük, akkor a "sátán" is elkészült az-ő pokoli hadával és egyenesen ellenünk zudult, hanem mink többen voltunk és végül is az Ur győzött. A fő oka a sok kellemetlenkedésnek az volt, hogy az egész környék tele van istentagadó szocialistákkal.

Két héten át alig lehetet a szonok szavát meghallani, folytonos lármá, kiabálás, guny, szidalom és aljas megjegyzések özöne közt kellett az üdvözítő evangéliomot hirdetni. Különösen testvérnőink szenvedtek az idő alatt sokat, de majd annál fényesebben fog tűndökölni menyei koronájuk. Megemlítésre méltó, hogy ezen elemek hő vágyainak eleget tettünk és minden csütörtökön este kérdéseket hagytunk intézni, amit persze jól ki is használtak, hanem 3 alkalommal annyira meg-szégyenítette az Ur, hogy aztán nem volt inyükre a kérdezgetés.

Munkánk mellett különösen könyörögtünk, hogy Atyánk áldja meg őket és minket. Két hét múlva kezdtek csendesedni és így a többi időt a kezdethez képest elég csendben töltöttük el. S a kik a kezdeten a zavargástól meg

ijedtek azon k. barátaink későbbben ismét visszajöttek és meggyőződtek, hogy erősebb az Ur az ellenségénél.

Figyelmes hallgatóink majd barátainká váltak és lelkünk megtelt örömmel, amikor nagy számmal felállással jelezték, hogy Krisztus követői kívánnak lenni. Lehet, hogy ez kicsiny credménynek látszik, de a körülményekhez képest nagy előre való haladást jelent.

Az Isten tagadók vezetője a saját beszédével szégyenítette meg önmagát és így többé nem jött el a mi az ő taborára eléggé hátrányos lett, de annál előnyösebb lett nekünk. Egy másik "olyan öntudatos" elkérte bibliát, hogy majd belőle kimutatja, hogy miképen hazudtolja az meg önön magát, hanem még máig sem jelentkezett (adja az Ur, hogy térjen meg belőle). Az említett nyolc hét alatt különösen Dulity Miklós előljáró testvérünk munkálódott olyan odaadóan, hogy erejét meg is rongálta az emberfeletti munka.

Amiért is kénytelen volt két heti pihenőt venni. Adja az Ur, hogy megerősödvé tovább folytathassa a reá bizott munkát. Megemlítésre méltó még Majorcsák Mihály testvérünk a scranton-i missio iskola hallgatója, a ki minden délben külömböző helyeken, este pedig a gyülekezetben hirdette az Ur üzenetét. Ezenkívül Zboray és Csató testvérek segítettek a nagy munkában.

Minden este 7.30-tól 8-ig, a gyermekek részére volt tisztelet énekek és vetített képek mutatásával. 8-tól fél 10-ig a felnőtteknek. Minden egyes összejöveteleink nagy előnyére volt a testvéreinknek egyöntetű és buzgó munkálkodásuk, amiért szálljon dicséret és dicsőség Urunk szent nevére.

Amidőn elérkezett ezen tiszteletek befejezése, sokan kik előbb ellenségeink voltak, együtt énekeltek velünk, sőt sokan sajnálatukat fejezték ki, hogy már befejezést nyert. És hogy ilyen változáson mentek át azt egyenesen Urunk nagy szerelmének tudjuk

be, a melyel minket is felruházott. Többen bocsánatot is kértek a kezdésnél elkövetett helytelen eljárásukért. És itt a hol a múlt évben egy másik felekezet működött hat rendőrnök kellett vigyázni a rendre, de nekünk nem kellett belőlük egy sem: nekünk elegendő volt az „angyalok táborra” a megvédésünkre. Végül a himnusszal és azon hő kéréssel zártunk, hogy az Ur küldje le kegyelmi esőjét a magas menyekből és fakassza életre az elhintet magot.

Azonban a vetés mellett egy kis aratásunk is volt, amennyiben egy k. barátnőnk szívét Jézusnak adta, a kit megtalált és kérelmére valamint vallástétele alapján augusztusban alámerítettett. „Öröm van a menyben egy bűnös felett.” De itt e földön is.

Egy a ki jelen volt és ezeket élvezte.

PRÉDIKÁTOR FELAVATÁS YOUNGSTOWN, OHIOBAN.

A folyó év július hó hetedikén az első baptista gyülekezet Youngstownban egy tanácsgyűlést hívott össze, hogy Kovács József t. felavatásáról tanácskozzon. A gyűlés többnyire angol prédikátorok és küldöttekből állott. Orosz István t. Clevelandból és Schilling Péter t. New Castleből képviselték a magyar baptista egyesületet.

A gyűlés megalakulása után Kovács t. fel lett kérve, hogy 1. Mondja el megtérésének történetét. 2. Az ő hívását az Ur szolgálatába. 3. Az ő nézeteit a Bibliáról. 4. Az ő nézeteit Istenről. 5. Krisztusról. 6. A Szent Lélekről. 7. A megszentelődésről, a megigazulásról és az ítéletről. 8. A keresztségről és az urvacsoráról.

Kovács t. magyarul beszélt és Schilling t. angolra átfordította.

Ezen komoly vizsga után a gyűlés egyhangulag kielégítőnek nyilatkozott Kovács t. nézeteivel és ajánlta őtet a felavatásra, mely akkor este végbe is ment.

Dr. Pendleton, az angol gyülekezet prédikátora egy rövid angol beszédet tartott, azután Orosz

t. tartott beszédet apostolok cseleked. 19. 1—10, amelyben a prédikátornak munkáját két irányban előadta. 1. A prédikátornak kötelessége a hívőket egy tökéletesebb tudományra vezetni. 2. A hiteleneket a megtérésre inteni. A felavatási imát Orosz t. mondta Schilling t. üdvözölte Kovács t. a magyar baptista prédikátorok sorában.

Kovács t. két évig járt a budapesti missió iskolába, és hogy ő ezt a két évet jól kihasználta, arról mindeki meg volt győződve, aki ott volt a felavatásnál. Mi örvendünk, hogy az Ur még egy bátor előharcossal megszorítottta ezt a kis sereget. Youngstown egy nagy, de nehéz munkaföld és azért mindnyájan akarjuk k. t. vérünknek kezeit erősíteni az Istenben imáinkkal. Az Ur áldja és erősítse Kovács t. és azon kis sereget az ő nagy munkájokban.

MISSIO ISKOLÁNK MEGNYITÁSA.

Mult hó 20-án a missio bizottság megjelent Scrantonban az iskolánk színhelyén és pedig ez alkalommal teljes számban. Komoly ügyek tárgyalattak, s ez tette szükségessé a bizottság összejövetelét. A konferencia megbizta a bizottságot, hogy Bila testvér helyébe állítson más tanárt be az iskolába, ami meg is történt. Varga t. a rochesteri szeminárium növendéke foglalta el a fentnevezett helyét. Mivel tanárjainkat ezidő szerint csak egy évre választhatjuk, így újból választás alá esett Fábián testvér is, kít Varga testvérral együtt választottunk meg az 1914—15 évi tanszakra.

A bizottság megállapította e tanévre a tantárgyakat, s egy házi rendet dolgozott ki, hogy az iskola menete teljes rendben folyjék. A tanulók nagy része megérkezett, úgy ők, valamint a tanárok, nagy igyekezettel néznek a terhes iskolai év munkája elé. Reméljük, hogy ezen év, mely tanulóink legtöbbje részére az utolsó iskolai év, áldásosan fog eltelni, s kedves emléket hagy

majd vissza az iskolából távozóknál.

A bizottság elhatározta, hogy ez évre új magyar tanulókat nem vesz fel az akadémiai osztályokba.

Az iskola megnyitása ünnepélyesen ment végbe, a mennyiben a jelen volt vendég testvérek részéről lelkesítő szavak intéztettek a tanulókhoz, s a scrantoni gyülekezet női egylete egy pompás vacsorával lepte meg úgy a tanulókat, valamint a bizottság tagjait is.

A tanácskozáson részt vett Rev. C. A. Brooks mint a Baptist Home Mission Society képviselője.

Midőn az összesereglett tanulókra, s a tanárookra az Ur áldását kívánjuk, egyúttal felhívjuk kedves testvéreink figyelmét ezen szövetkezeti intézményünkre, s szíves pártfogásukba ajánljuk. A gondnok továbbra is Zboray t. kihez az adományok küldendők.

Egy jelenvolt.

ALÁMERÍTÉS HOMESTEADON, PA.

Nagy örömben részesített a mi menyei jó Atyánk bennünket október 4-én vasárnap este fél 8 órakor már megtelt tágas imaházunk üdv szomszéd lelkekkel úgy, hogy 8 órára már nem volt ülőhely és így a kisebb ima termünkből hordtuk ki a székeket és voltak többen a kik állottak a zsufolásig megtelt nagy teremben meghaladta a 250-et, a jelen voltak száma.

A keresztséget megelőzőleg egy ének tisztelet volt közben duettben el lett énekelve „kik ezek itt fehérben”. Majd egy kolekta lett emelve ami özvegyeink, árváink gyamol nélküliek és háborus sebesültjeink részére, mely alkalommal befolyt 13 dollár és 13 cent. Ezek után Stumpf L. testvérünk felolvasta az ap. csel. 8:26—40, melynek alapján tartott tanulságos és épületes beszédet.

A prédikáció befejeztével a keresztségi aktus következett, mely alkalommal 6 lélek követte az Ur Jézust a hullámsírba. A keresztsé

lendők nevei Nagy Károly és ne-
és Kozma Ilonka hajadon Ho-
mesteadról. Ambrus István és
Koszorus Péter Rankinből és
Tóth Ferenc Fleming parkról, Pa.
itt megemlítendő, hogy ez egy új
missio állomás, alig egy hónapja,
hogy meglett kezdve, de már is
nagy lelki ébredés van benne és
amint a jelek mutatják rövidesen
alkalmunk lesz egy újabb hasonló
örömlében részesülni.

Keresztség után következett az
új tagok bevezetése és az új ta-
gokkal együtt élveztük az Uri
szent vacsorát. Az Ur áldja meg
és nevelje az új plántákat, hogy
gyümölcsözzenek.

GYÜLEKEZET ORGANIZÁ- LÁS ÉS PRÉDIKÁTOR FEL- AVATÁS GARY, IND.

Amerikának egyik városa Gary,
mely gyors fejlődésről és nagy
gyártelepeiről igen hírnevessé
vált.

Mig így egy részről a munká-
sok érdeklődési központjává nőt-
te ki magát, addig másrésztől a
szellemi oldalról vizsgálva; azért
vonja magára a szemlélődő fi-
gyelmét: mivel ott egy lelki tábor
képződött román és magyar test-
vérekből. E lelkes csoport a West
Pullmani magyar gyülekezet mis-
sió földjét képezte, kiknek szelle-
mi nevelését Balogh és Vank t.-
rek önfeláldozólag teljesíték.

Az anyagyülekezet azonban el-
érkezettnek látta azon időt, me-
lyben szárnyára bocsássa jól meg-
izmosodott gyermekeit, hogy ön-
magok teljesítsék azon magasztos
feladatot, mely minden élet képes
gyülekezettől elvárható.

Az elválás nem lehetett valami
könnyű, mivel a testvéri szívek hő-
szeretettel voltak egybe kapcsolva
évek óta. De a komoly lénés
mégis megtétetett, miután mind a
két fél, komoly ima és tanács
után; egyhangulag belement az
organizálásba.

Erre való nézve aztán minden
előkészület végre lett hajtva,
hogy rendben és ünnepélyesen le-
gyen szervezve a gyülekezet. A
testvérek Garyben saját helyiség-
gel bírnak, mit két missio társa-
ság segélyével szerezhettek meg,

a Balogh t. közbejárása folytán;
igy aztán bátran nézhetek az or-
ganizálás elébe.

A gyülekezet organizálása meg-
felelő ünnepség keretében folyt le
szeptember 26-án. Azon fontos
célra a west pullmani magyar gyü-
lekezet és Indiána állam több an-
gol gyülekezet a jelenethez méltó-
n képviseltette magát prediká-
torjai és tagjai által.

A szervezkedő gyülekezet ké-
relme, Balogh t. által tolmácsol-
tatott a küldöttek előtt, ami egy-
hangulag elfogadtatott. A t.-rek
ünnepélyes ígéretet tettek, hogy
az Urhoz és hitökhöz minden kö-
rülmények között hívek marad-
nak.

A szervezkedés az Isten gyer-
mekeihez méltóan folyt le és sem-
mi akadály sem merült fel, hogy
az ő nemes és komoly óhajok, ne
lenne teljesíthető.

Tehát egy csillaggal megnöve-
kedett a román t.-rek gyülekeze-
te, az Ur óvja őket a homálytól és
tévelygéstől.

A szervezkedési ünnepélylél
egybe kapcsolva megtörtént a
Vank t. felavatása is, a predikáto-
ri funkciók elvégzésére.

Vank t. néhány év óta működik
szép eredménnyel Garyban, s
megnyerte a t.-ket komoly és jám-
bor keresztyénységével, azon mun-
ka mellett, mely híven tanuskodik
arról, hogy őt az Ur hívta el a lel-
kek megmentésére és ápolására.

A meghívott bizottság előtt
Vank t. Balogh t. tolmácsolásával
előadta: megtérését, a szellemi
munkába való elhivatását és hit-
nézetét.

Kijelentései kritikán felüliek
voltak, így itt sem tornyosultak
nehézségek az ordinálásra való
nézve, a melybe a bizottság tagjai
örömmel és egyhangulag bele-
mentek. A gyülekezetnek melegen
lett ajánlva Vank t. az ordinálás-
ra, mit szívet megörvendeztető-
en vettek tudomásul.

A gyülekezet ünnepélyes elisme-
rése és Vank t. felavatása a hely-
beli angol gyülekezet modern he-
lyiségében folyt, impozáns és lé-
lekemelő jelenetek közepette. Mi-
vel az ünnepélynek ezen része, az
említett nap estélyén rendeztetett,
erre a célra egy szép csoport rán-

dult át a west pullmani gyüleke-
zet kebeléből, hogy megjelené-
sökökkel emeljék az ünnepély tekin-
télyét és fensőségét. A west pull-
mani énekkar kedves lelki éne-
kekkel nagyban hozzá járult,
ahhoz, hogy az ünnepélyi hangu-
lat a magasha csapott.

Az örökké nevezetes ünnepély,
egy angol közös ének elhangzása
után ima által megnyitott. A
helybeli angol prédikátor Rev.
Wilson a biblia olvasása után, a
gyülekezet és a predikátor magas
hivatását ecsetelte ékes szavak-
ban és tanulságos példákban, mit
Balogh t. szakavatott módon ma-
gyarra tolmácsolt.

Az Indiána állam elnöke Rev.
Deansmore beszélt buzdítólag a
gyülekezethez. majd végül Vank
t.-hez fordult meieg és önzetlen
szavakban öntötte ki szíve érzel-
mét és jó kívánságait, a gyüleke-
zet és Vank t.-vel szemben.

Ezt követte Rev. Anderson a
Chicagói City missio titkáriának
üdvözlő beszéde. Ő hívta Vank
t., 50 ezer amerikai baptista pré-
dikátorok körébe, kik között
Vank t., megtalálja az őt meg-
illető helyett. Majd ez után kö-
vetkezett a kézrátétel és Balogh
t. felavató imája. Az ünnepély
ezen része Vank t. záró imája
után bezárattott.

A további szellemes társalgás-
ról is gondoskodás történt, frissi-
tők felszolgálásával fűszerezve.

A gyülekezet az ünnepélyhez
méltóan, híven járt el.

A román t.-rek magyaros izü
és színü vacsoráját az angolok
megelégedetten fogyasztották, a
magyar és román testvérekkel
egybe.

A jelen voltak kettős ünnepé-
lyen vettek részt, de az öröm, a
mely ott jutott osztályrészül,
minden emberi képzeletet felül-
mul.

Az Ur adja, hogy a gyülekezet
és Vank t. megfeleljen a várakö-
zésnek, melyre az Ur Jézus tegye
őket képesekké.

Megbizásból közli: Fábíán.

„Ha én bennem maradtok és az
én beszédeim is bennetek marad-
nak: valamit akartok, kérjétek és
megadatik nektek.” (Ján. 15, 7.)

NAGYÖRÖM BRIDGEPORTON, CONN.

—O—

Nem mulaszthatjuk el, hogy örömről meg ne osszuk a kedves Evangélium Hírnök olvasóival.

Ugyanis 1914. augusztus hó 9-én 4 lélek követte az Ur Jézus keresztségi példáját: ugyan e hó 23-án pedig 2 lélek követte a Megváltót a szent keresztségben.

Az Ur csodálatos módon menti meg az ő választottait, ezt bizonyítja az alábbi esetek is. File Mózes új testvérünk a szeszital kötelékében szenvedett, valamint előbbeni egy házában presbiteri hivatalt viselt: ezek bilincsek voltak, melyek a megtérésnél nem kicsiny akadályként állottak. Hozzá járult még az is, hogy mikor az utcán hallgatta a tiszteletet, hitsorsosai vén bolondnak hordták le és ijesztgették, hogy nem félsz? hiszen könnyen elvesztheted egyházi hivatalodat. Ő nem félt és ma már nem presbiter, hanem az "élő Istennek temploma". Ma már nemcsak hallgatója, hanem hirdetője az üdvözítő evangéliumnak. Ugyancsak sokak tanulságára szolgálhat a Tóth Béla testvérünk. Ő előbb kávéház tulajdonos volt, most legutóbb pedig villanyos kalauz volt. Mint kávéház tulajdonos sok "jóbaráttra" tett szert, akik a megtérésben mind alkalmat'án elemeknek bizonyultak. — Most Tóth B. testvérünket nemcsak a világnak barátságával szakított, hanem a vasárnapi kalauzi munkával is. A harmadik új testvérünk Kiss Bertalan, a kit mint veszedelmes kártya királyt ösmert a bridgeporti magyarság, ma már nem az ördög bibliáját keveri, (a kártyát), hanem az evangéliumot hirdeti, mert megértette, hogy a hamisak az Isten országát nem láthatják és így ő már nem "kártya király", hanem királyi papság. Ezen a mennyben örvendeznek. Hát a bridgeporti magyarok vajjon örvendeznek-e?

Minket nagyon boldoggá tett, hogy Urunk imáinkat meghallgatta és ezen k. lelkeket meg-

mentette, vegyük figyelembe a Jakab ap. lev. 5. r. 16 versét, hogy sok ilyen lelki betegek meggyógyuljanak.

A megkereszteltek a következők: File Mózes és neje, Tóth Béla és neje és Kiss Bertalan és neje.

Reményünk az, hogy ezen megtertek sokat fognak az Urhoz hozni. Az Ur Jézus nevelje ez új plántákat, hogy megerősödvé nevedhessenek.

Közli: Répásy Sándor, gy. jegyző

Vasárnapi leckék.

Nov. 1.

JÉZUS ELFOGATASA ÉS TÖRVÉNY ELÉLLITÁSA.

Máté ev. 26, 57—68.

„Ar. m. Mint a bárány a nyelvére vitézett és mint a juh az őtet nyelvére, a megmált és nem nyitotta meg az ő száját.” Ésaías pr. 53, 7.

1. Leckénk azt mutatja itt be, hogy miként került Péter székére. Az Ur figyelmeztette őt az ő gyengeségére, sőt az egész tanítvány csoport megpróbáltatásait kijelentette előttük, de Péter bőséggel azt mondta, hogy a jövődélután dacára is követi az Urat. Hanem egy nagy hibát tett ez: a közönséggel, t. i. hogy távol követte az Urat, nem közel. Ha nagy távolság van közöttük és az Ur között, akkor ezzel alkalmat adunk a kísértőnek arra, hogy ezt a közt ellátása vezérlés, hálókával. Legyünk mindig közel Jézushoz.

2. Az ellenségnek nagy erőfeszítésbe került, hogy Jézus ellen tanukat találjon, kiknek vallomása legalább a bűnöség látszatát igazolja. Bárha sokan jelentkeztek, de ezen hamis tanuk vallomása mitsem ért. Milyen biztos praiz az igaz élet!

3. Jézus méltósággal teljes kijelentés haragra ingerelte a "tisztessé" férfiakat, s az előre elkészített ítélet kimondották reá. Jézus soha nem volt ellátva, csak halálra adva. Ha nem volt adat Jézus elítélésére, volt nyál, amivel lekopdósák. Ezt a régi módszert alkalmazza ma is Jézus ellenséges tábor.

Nov. 8.

VETÉS ÉS ABATÁS.

Gal. 6, 1—10.

Ar. m. "Valamit ember vetendő, azt aratja." Gal. 6, 7.

Leckénk az önmegtartóztatásnak egyik nemére tanít minket. Hogyan kell a gyarló, kísértésben szenvedő lélekkel bánni, ha a kísértésben már annyira is jutott, hogy a "sátán elfoglalta"? Az ember bosszankodik, ha a gyarlóságok fertőjébe látja lelki testvérét, s kemény kifejezésekre ragadtatja magát. Hanem ezzel nem lehet gyógyítani. Önmegtartóztatásra van szükségünk, ha lelki ápolást akarunk gyakorolni.

Nov. 15.

JÉZUS ÉS PÉTER.

Márk. 14, 27—31, 53, 54, 66—72.

Ar. m. "Azért aki magának láttatik állani, meglassa, hogy el ne esék" I. Kor. 10, 12.

Egy és ugyanazon este Péter háromféle lekiállapotha jutott. Minő változó is az ember! Amikor az Ur figyelmezteti őt arra, hogy megfogja tagadani Mesterét, a hős Péter erősen fogadkozik, hogy ő képes még az életét is áldozni érte. Az erős elhatározásnak ezen magas fokára nagy szükségünk van, csak arra kell vigyáznunk, hogy e nemese lelki növénynek gyökere is legyen és pedig mélyen alálócsatkozva a szilve. Péternél ez hiányzott. Az ő elhatározása a lelkesedés lobogó lángjából pattant ki mint szikra, ezért válhatta ezt fel a félelem, s a Mester megtagadása.

A körülmények, amelyek szülték a tagadást igen tanulságosak. Péter a csúfolódó ellenség közt melegszik, s minthogy az ő ellenségeivel melegszik, bele megy a tűrbe. Inkább dideregjünk az Ur barátaival, mint hogy az ő ellenségeivel melegedjünk.

Péter nagyon zuhant arról a magaslatról, melyet elfoglalt, de bűnbánata, keserves sirása mindent helyre hozott.

Nov. 22.

JÉZUS ÉS PILATUS.

Luk. 23, 18—25.

Ar. m. "Mit miveljek tehát Jézussal, ki mondatik Krisztusnak." Máté 27, 22.

Igen érdekes jelenetek vonulnak fel előttünk, midőn leckéink áttekintjük. Pilatus, a politikus, vergődik az igazság és hamisság nagy versenye közepén. Ő tudja, hogy Jézus igaz férfiú, s az ő kötelessége az lett volna, hogy rögtön szabadon bocsássa az Urat. Hanem ott volt a zsidó nép ellensége, kik Jézus halálát kívánták s ő sem az igazság ellen nem szeretett volna vételni, — sem a nép vezető férfiú ellen, — hiszen az ő állása is csak a császár kegyétől függött. — Ezért próbálkozik azon szokással, hogy egy nagy bűnöst szabadon bocsásson ezen nagy ünnep alkalmával. Pilatus fogása nem sikerült, a nép Barabás választotta. Keserves napja lehetett Pilatusnak, de ezt csak az ő határozatlan-sága szerezte neki, melynek alapját abból a nyilatkozatából ismerjük meg: Mi az igazság? Pilatus jó törekvése nem használt semmit, ezzel sem mentette meg magát, hogy a kezeit megmosta, mert a víz nem vitte le arról az ártatlan vért. E szeretetszén római hivatalnok, ki a nép kegyét keresi, inkább mint Isten kegyét, min emberek életét is kegyvesztett ember fejezte be életét száműzetésben.

Nov. 29.

JÉZUS KERESZTRE FESZÍTÉSE.

Márk. 15, 22—39.

Ar. m. "E a mi betegségeinket ő viselt és a mi fájdalmainkat ő hordozta, jöjjék mi azt állítottuk, hogy megoszlottatott a megváltottak a megváltottat Istenből." Ésaías 53, 4.

Jézus szenvedése a nép dühe által sokkal nagyobb volt, mint ahogy a közönség kivégezések voltak végbe menni, el igazán az embereknek azon megjegyzése. "Es mikor elért a csúfoltak volna". Az elmuitt és csakának lelki és testi bresmal annyira kimértették az Ur Jézust, hogy a nehéz keresztet nem bírta a vesztő helyre vinni, hanem összerokadott alatta. Így került Círebe Simon a szenvedések történetén.

A kereszten az Ur nem fogadta el a kábitó szerkeket, tisztán öntudattal nézett szembe a halállal, s osztogatta az áldást szenvedés közepette is.

A keresztre feszített Jézust mint Isten Fiait ismerte el a mindeneket figyelemmel kísérő szándék.

A MISSIO ISKOLA GONDNOKÁK JELENÉSE.

Kiadás április, május, június: Billa 125.00, Házber 75. Apr. azén atb. 111.00. Május Apr. villany atb. 77.85. Június. Villany atb. 112.85. Összes kiadás 336.67. Bevétele a 3 hónapból: Fábán szobabér, hónap 18. Billa fizetése missióktól 125. Apr. bér és költség missióktól 140.32. Máj. 30. Passai magyar gyűl. 15. Jun. 8-án Clevelandi női ev. 15. Jun. 8-án Clevelandi gyűl. 112.37. Május missió házber, költség 132.83. Összes bevétele 336.52. — Adósság maradt 33.18. Március 31-ről maradt adósság 339.22. Ezen felmaradt adósság 13.17. Június 30-án összes adósság maradt 339.39.

Júliusi kiadás: Billa t. fizetése 183.33. B. 125.00, villany 1.00, összesen 126.00; úr 1.69, víz 4.26, összesen 5.95. — Aug. Billa fizetése 183.33, házber 125.00, villa 1.60, összesen 226.00. — Szept.-ben: Billa fizetése 183.33; házber 125.00, úveg, atb. 11. Összesen 226.00, butor biztositás 25.00. — Összes 3 havi kiadás 348.95. — 3 havi vétel: Fábán 3 havi szoba bér 2.00, összesen 6.00. Szent. 18-án Scranton magyar gyűl. 250.00. Missiótól Billa t. fizetése 13.17. 250.00. Missiótól házber 3 havi 175.37. 3 havi más költségekhez 6.26. Összes bevétele 367.26. Maradt 88.31. — A konferenciát megemelt hátra maradt adósság összesen volt 339.39, ebből le vonva a felmaradt 88.31; adósság maradt 1914. okt. 1-én 338.08.

Zboray L., gondnok